

De afgelopen negen jaar was Jan de Gier één van de gezichten van de VVON. De sympathieke ex-secretaris uit Barendrecht werkte in die tijd 51.000 e-mails weg. Op de laatste nieuwjaarsdag stopte hij met zijn voetbalwerkzaamheden. Het is nu tijd voor zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen. In zijn eigen huiskamer was aan de zijde van zijn echtgenote ruimte om momenten en anekdotes terug te halen. Een leven lang (62 jaar!) voetbal: van jonge speler tot senior bestuurder, passeerden de revue.

Tekst: Ruud Bijnen | Beeld: Cees Bakker

Afscheid van het VVON-gezicht Jan de Gier

Bij binnenkomst liggen er twee flinke stapels plakboeken in de woonkamer. Het oudste schriftje waarin Jan als jeugdspeler aantekeningen maakte, wordt als eerste getoond. Alle wedstrijden met datum en gemaakte doelpunten staan erin, voornamelijk als linksbinnen gescoord. Na het zelf voetballen volgde een indrukwekkend lange lijst van voetbal-gerelateerde jobs. Opgeleid als docent lichamelijke opvoeding startte De Gier al in 1973 met zijn trainerscarrière. Deze duurde maar liefst vijfendertig jaar met daarin acht kampioenschappen. Naast zijn betaalde banen trainde hij ook 6 jaar het elftal van zijn zoon Leon in de jeugd bij Spijkenisse en was hij tien jaar KNVB-docent. Bij zijn laatste club als coach, Zwaluwen, was hij vervolgens nog 6 jaar actief als technisch coördinator. Uiteindelijk kwam hij

terecht bij de VVON. Eerst als districtsbestuurder en sinds 2014 als secretaris en portefeuillehouder 'bijscholingen' in het hoofdbestuur. Verhalen zijn er dus genoeg.

Leren van toptrainers

Als je de vierenzeventigjarige De Gier vraagt wat voetbal zo mooi maakt, dan volgt er snel een gepassioneerd antwoord. "Het spel is prachtig om naar te kijken. Sport zat al van jongs af aan in me. Voetbal en ook tafeltennis vond ik heerlijk om te doen. Vandaar dat ik bijna natuurlijk koos voor het vak van docent lichamelijke opvoeding. Als trainer genoot ik van de omgang met mensen en het verbeteren van het voetbalspel. Ik ben communicatief sterk, wist een team te formeren, goede mensen om me heen te verzamelen en spelers te binden. Daarin lag

ook mijn kracht in combinatie met de energie die ik stak in het verbeteren van mijzelf. Ik haalde met plezier binnen vijf jaar al mijn KNVB-diploma's. Dat kon toen nog.

CV

Jan de Gier

Trainers-CV Jan de Gier

1973-1974	v.v. DJS (Rotterdam)
1974-1977	v.v. DBGC (Oude-Tonge)
1977-1979	v.v. SHO (Oud-Beijerland)
1979-1980	v.v. Nieuwenhoorn (Hellevoetsluis)
1980-1981	FC Vlaardingen (bvo)
1981-1983	v.v. VIOS (Den Haag)
1983-1985	s.v. VELO (Wateringen)
1985-1989	v.v. Zwijndrecht
1989-1990	v.v. SHO
1990-1993	v.v. Zwijndrecht
1993-1994	v.v. Middelburg
1994-1995	v.v. SHO
1995-2001	v.v. Smitshoek
2001-2008	v.v. Zwaluwen (Vlaardingen)
2008-2014	v.v. Zwaluwen – als technisch coördinator

Voetbal-CV Jan de Gier

1960-1965	Sportclub Rhenen jeugd, 1 ^e , 2 ^e
1965-1966	v.v. DOVO jeugd A1
1966-1972	s.v. Candia '66 1 ^e , 2 ^e
1972-1973	v.v. Spijkenisse 2 ^e

Toen ik in de jaren '70 klaar was met werk lesgeven, vroeg in de middag, dan ging ik trainingen bekijken bij Feyenoord, Sparta en Excelsior. Zo haalde ik mooie oefenstof weg bij Barry Hughes, Thijs Liebrechts, Wiel Coerver en Ernst Happel bijvoorbeeld. Dat heeft me in die tijd geholpen. Zelf was ik altijd bezig met nieuwe dingen zoeken. Zo introduceerde ik als een van de eerste trainers in Nederland in het amateurvoetbal de shuttle-run-test. De jongens zeiden: 'Ja maar trainer, we doen altijd duurloopjes. Waarom dit dan?'. Lang

geleden schakelde ik ook vroeg van het achter elkaar spelen van de voorstopper en laatste man naar het naast elkaar positioneren van de twee centrale verdedigers. Dat was een mooi proces om mee bezig te zijn."

Bijzondere speler

Als voetbalfanaat kon De Gier genieten van de voetbalideeën van Johan Cruyff en Wiel Coerver. Maar er waren ook mensen waarmee hij werkte die indruk op hem maakten. "Als trainer kom je soms ook bijzondere spelers tegen.

Als ik er één mag noemen, dan kom ik uit bij Hans Teijn van DBGC destijds. Voor mij was hij de beste waarmee ik werkte bij de amateurs. Met hem promoveerde de club destijds in snel-treinvaart van de eerste klasse onderafdeling naar de eerste klasse KNVB. Ik stapte zelf in toen DBGC derde klasse speelde. Hans had een paar jaar in de jeugd bij Feyenoord gevoetbald, hij was onderwijzer en een geweldige leider. In een klein dorp kende iedereen elkaar en men was daardoor ook altijd allemaal op de training. Hans zorgde daar ook mede voor. Als ik jongens reserve zette, dan sprak Teijn uit zichzelf met die spelers. Hij combineerde leiderschap en voetbalkwaliteit in één en dat was bijzonder zeldzaam om mee te werken. Het maakt je vak als coach een stuk makkelijker als je dat soort spelers in je team hebt."

Anekdote

Ook kijkt de Barendrechter met heel veel plezier terug naar zijn tijd bij het Haagse VIOS. "Dat team was een hechte Haagse vrienden-groep. Geweldige humor waar ik van genoot. Zo hebben de jongens met elkaar geregeld dat we met elkaar en de vriendinnen op dansles gingen. De sfeer en de lol die we met elkaar hadden was prachtig. Maar ze hebben me ook voor de gek gehouden, hoorde ik bij mijn afscheid. Als we niet op de velden konden, dan gingen we op een parkeerplaats van de Uithof trainen, of soms zelfs in een fabriekshal of op het strand. Ik haalde de materialen op bij de club en de jongens moesten dan een duur-loopje naar het parkeerterrein bij de Uithof maken.

Ik stuurde ze weg en reed zelf later met de auto en de spullen naar dezelfde bestemming. De jongens bleken achteraf telkens op de tram te stappen en op het moment dat ik voorbij reed, doken ze met z'n allen op de grond. En op de parkeerplaats kwamen ze het laatste stukje netjes aan joggen. Ik had het nooit in de gaten.”

Start bij de VVON

In 2009 werd De Gier benaderd door de toenmalige voorzitter van de VVON of hij een bestuursfunctie wilde vervullen in district West II. In eerste instantie bedankte hij, maar een aantal maanden later hapte hij toch toe toen hij hoorde welke andere mensen ook in het bestuur zaten. Jan ging met veel plezier aan de slag met de bijscholingen, want dat was dan wel zijn wens. “Het was erg leuk om te doen en ik wist trainers als Marion Been en Alex Pastoor destijds te strikken.” Dat de avonden die De Gier organiseerde goed geregeld waren, viel op bij de huidige voorzitter Arnold Westen. Eind 2013 benaderde hij de ervaren trainer en bestuurder uit West II met de vraag of hij tot het vernieuwde en verkleinde bestuur wilde toetreden. “Er volgde een gesprek tussen de drie bestuurders. Het voelde goed en op 1 januari 2014 startte – wat nu blijkt – mijn laatste fase van mijn carrière in de voetbalwereld.”

Dienstbare opstelling

Zijn start viel samen met een bestuurlijke vernieuwing. “We gingen van 7 naar 3 hoofdbestuurders en de organisatie werd wat meer centraal aangestuurd. Ik heb voordat ik startte, lang gesproken met Arnold en Wim om te kijken of het klikte. Dat deed het. En het was bovendien prettig dat we alle drie verder vrij van werk waren. Er kwam in die tijd ook wat meer verantwoordelijkheid richting het hoofd-

bestuur waar we de ruimte voor hadden. De districtsbesturen kwamen te vervallen en werden vervangen door districtsafgevaardigden. Ik ging het secretariaat en de bijscholingen doen. Het heeft wel veel meer tijd gekost dan aanvankelijk gedacht.” Mevrouw De Gier luistert mee en voegt met een lach wat toe aan het gesprek. “Mijn man was 30 uur per week bezig met alle mailtjes, elke dag kwamen er telefoontjes en er was altijd van alles te regelen. Ik ben blij dat ik hem weer terug heb en dat we meer rust en tijd met elkaar krijgen. Sommige mensen willen dingen snel gedaan hebben. Ze hielden soms weinig rekening met het privéleven van mijn secretaris. Gesprekken op tijden die niet altijd handig waren.” Jan gaat verder. “Ik heb me altijd erg dienstbaar opgesteld naar de leden en ze zo snel en goed mogelijk proberen te helpen. Soms inderdaad op lastige tijdstippen. Als een trainer belde met de vraag hoe hij in een week tijd even vijftien licentiepunten kon behalen omdat zijn licentie verlopen was, maar wel een mooie aanbieding kreeg, dan ging ik mijn best doen om hem onder tijdsdruk te helpen. Ik genoot van het contact met de leden. Ook op de bijscholingen, die bijzonder veel voorbereidingstijd kostten, vond ik het fantastisch om zo veel trainers te ontmoeten. Het gaf me veel voldoening.”

KNVB

Onderdeel van zijn werk was ook de relatie met de KNVB. “Het is een grote organisatie die veel goed doet, maar helaas was er weleens onbegrip tussen de bond en de VVON. Het was lastig te ervaren dat we met zo veel leden en kennis aan boord, betrekkelijk weinig gehoord werden. Het enige dat we vroegen: licht ons aan de voorkant in voordat er trainers-gerelateerde zaken worden ingevoerd. Vraag de

VVON om advies en laat ons meedenken. Dan kunnen wij laten horen hoe wij erin staan en een soort advies uitbrengen. Dat is niet dwingend, maar kijk vervolgens of je daar als KNVB zijnde je voordeel mee kan doen. Mogelijk had er toch wat gedoe voorkomen kunnen worden, of zouden zaken later niet teruggedraaid hoeven te worden in een richting die wij in het begin geadviseerd hadden. Daar zijn wel een aantal voorbeelden van. Zo kondigde men een paar jaar terug aan dat voor de jeugdtrainers in de hogere divisies ook ineens (hogere) KNVB-licenties verplicht werden. Dat leverde bij veel clubs een berg problemen op. Er worden weinig A-trainers opgeleid, er zijn hoge opleidingskosten en daardoor nog hogere lonen voor de amateurclubs.”

“Ik heb me ook verbaasd dat er niet adequaat werd opgetreden tegen het onbevoegd trainen, met daarbij zogenaamde stromannen met wel de juiste diploma's. Dat werd niet aangepakt door de KNVB terwijl het overduidelijk zichtbaar was. De VVON moest nota bene op persoonlijke titel aangifte doen bij de tuchtkommissie van de KNVB voordat er wat aan gedaan werd. De KNVB stelt zelf een licentiesysteem in en bewaakt het vervolgens onvoldoende. Daarop mogen wij als VVON toch terecht kritisch zijn, lijkt mij.”

“Maar gelukkig, nu kan ik het allemaal loslaten en mogen anderen zich daar mee bezig gaan houden. De 51.000 mailtjes van de afgelopen negen jaar heb ik opgeslagen, doorgegeven aan mijn opvolgers en vervolgens verwijderd. De telefoon gaat uit. Ik ga genieten met vrouw, kinderen en kleinkinderen. Het is mooi geweest”, zegt Jan met een brede glimlach. Hij kijkt naast zich en ziet hetzelfde.